

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 1

Qualificació		TR
Qüestions		
Comentari de text		
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Aquesta prova consta de dues parts. Escolliu DUES de les quatre qüestions plantejades en la primera part i UN dels dos comentaris de text plantejats en la segona part.

examinens.cat

PRIMERA PART

Responeu a DUES de les qüestions següents:

1. Expliqueu les característiques de Laura, Teresa i Beatriu a *Laura a la ciutat dels sants*, de Miquel Llor, i els models femenins que representen en la novel·la.
[2,5 punts]
2. Expliqueu com s'integren les tradicions cultes i populars en les diverses seccions de *Bruixa de dol*, de Maria-Mercè Marçal. Poseu-ho en relació amb la creació d'una veu poètica.
[2,5 punts]
3. Expliqueu com es manifesta el conflicte entre l'artista i la societat a *L'alegria que passa*, de Santiago Rusiñol. Comenteu-ho a partir dels principals personatges que representen aquest conflicte.
[2,5 punts]
4. *Feliçment, jo soc una dona*, de Maria Aurèlia Capmany, és una novel·la centrada en la transformació de Carola Milà. Expliqueu-ne l'evolució i els canvis d'identitat.
[2,5 punts]

SEGONA PART

Desenvolueu UN dels dos comentaris de text proposats a continuació (pàgines 6 i 8):

1. Comenteu el poema «L'ànima de les flors», inclòs en la secció «*Intermezzo*», del recull *Visions & Cants*, de Joan Maragall. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

- a) El caràcter de la secció on s'inclou.
- b) El significat del poema en el context del llibre: el valor allegòric de les flors.
- c) L'anàlisi dels principals aspectes formals.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

L'ànima de les flors

Aquelles dues flors que hi ha posades
al mig del caminal,
qui és que les hi deu haver llençades?
Qui sia, tant se val.

5 Aquelles dues flors no estan pas tristes,
no, no: riuen al sol.
M'han encantat així que les he vistes
posades a morir, mes sens dol.

10 «Morirem aviat, lluny de la planta»,
elles deuen pensar,
«mes ara nostre brill al poeta encanta,
i això mai morirà».

[Podeu continuar escrivint a partir de la pàgina 9.]

2. Comenteu aquest fragment de la tercera part d'*Antígona*, de Salvador Espriu. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separatament ni en el mateix ordre):

a) La situació del fragment en el context de la tragèdia.

b) El conflicte eticopolític i el valor del sacrifici d'Antígona.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

ANTÍGONA (*Amb una suprema dignitat.*): Tan sols tu gosaries acusar-me d'aquest crim, del qual no ignores que soc ben innocent. La meva sang m'ordenava d'arrencar aquell cos de la profanació, però no pertorbaré la pau de Tebes, tan necessària. (A TIRÈSIAS.) Que les teves prediccions no s'acompleixin. (*Als consellers, en general.*) Calmeu el poble i que torni a les cases, que cadascú torni a casa. No sé si moro justament, però sento que moro amb alegria. Privada de la llum, en una lenta espera, recordaré fins al darrer moment la ciutat. Recordaré els carrers, la font, els camps, el riu, aquest cel. Que la maledicció s'acabi amb mi i que el poble, oblidant el que el divideix, pugui treballar. Que pugui treballar, i tant de bo que tu, rei, i tots vosaltres el vulgueu i el sapigueu servir.

--	--

--	--

Etiqueta de l'alumne/a

Institut
d'Estudis
Catalans